

(Πράξεις εγκριθείσες δυνάμει του άρθρου VI της συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση)

ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗ ΣΥΜΒΑΣΗ Η ΟΠΟΙΑ ΚΑΤΑΡΤΙΣΤΗΚΕ ΒΑΣΕΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ Κ.3 ΤΗΣ ΣΥΝΘΗΚΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΝΩΣΗ, ΠΕΡΙ ΑΜΟΙΒΑΙΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ ΤΕΛΩΝΕΙΑΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ

(Εγκρίθηκε από το Συμβούλιο στις 28 Μαΐου 1998)

(98/C 189/01)

I. ΕΙΣΑΓΩΓΗ

i) Η σύμβαση η οποία καταρτίστηκε βάσει του άρθρου Κ.3 της συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, περί αμοιβαίας συνδρομής και συνεργασίας μεταξύ των τελωνειακών υπηρεσιών («η σύμβαση») (ΕΕ C 24 της 23.1.1998, σ. 1), έχει στόχο να βελτιώσει τη συνεργασία μεταξύ των τελωνειακών υπηρεσιών των κρατών μελών της ΕΕ κατά την πρόληψη, τη διερεύνηση και τη δίωξη παραβάσεων της τελωνειακής νομοθεσίας. Η σύμβαση καταρτίστηκε από το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στις Βρυξέλλες στις 18 Δεκεμβρίου 1997 και υπογράφηκε την ίδια ημέρα. Βασίστηκε δε σε προγενέστερη σύμβαση τελωνειακής συνεργασίας — τη Σύμβαση των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας περί παροχής αμοιβαίας συνδρομής από τις τελωνειακές τους υπηρεσίες, που υπεγράφη στις 7 Σεπτεμβρίου 1967, στη Ρώμη (σύμβαση «Νάπολη 1967»).

Ιστορικό

ii) Η αποτελεσματική συνεργασία μεταξύ των τελωνειακών υπηρεσιών απετέλεσε ανέκαθεν πρώτη προτεραιότητα.

iii) Η σύμβαση «Νάπολη 1967» προέκυψε από τη διαπίστωση ότι η συνεργασία μεταξύ των τελωνειακών υπηρεσιών θα εξασφαλίσει την ακριβή είσπραξη των τελωνειακών δασμών και άλλων τελών εισαγωγής και εξαγωγής και θα βελτιώσει την αποτελεσματικότητα της πρόληψης, διερεύνησης και δίωξης των παραβάσεων της τελωνειακής νομοθεσίας. Όλα τα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, εκτός από τη Σουηδία, τη Φινλανδία και την Αυστρία, προσχώρησαν έκτοτε στη σύμβαση αυτή⁽¹⁾.

iv) Από της ενάρξεως ισχύος της συνθήκης του Μάαστριχτ, η τελωνειακή συνεργασία αναδείχθηκε πρώτη προτεραιότητα δυνάμει του τίτλου VI της συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Αναγνωρίστηκε η ανάγκη κατάρτισης νέας σύμβασης ώστε να ευθυγραμμισθεί η σύμβαση «Νάπολη 1967» με τις συνθήκες της ενιαίας αγοράς και την κατάργηση των τακτικών τελωνειακών ελέγχων στα εσωτερικά σύνορα. Οι εργασίες για το σχέδιο σύμβασης συγκαταλέγονταν μεταξύ των δραστηριοτήτων στις οποίες έδιδε προτεραιότητα το ψήφισμα του Συμβουλίου, της 14ης Οκτωβρίου 1996, για τον καθορισμό των προτεραιοτήτων συνεργασίας στον τομέα της δικαιοσύνης και εσωτερικών υποθέσεων για την περίοδο από 1ης Ιουλίου 1996 έως 30 Ιουνίου 1998 (ΕΕ C 319 της 26.10.1996, σ. 1).

v) Οι συζητήσεις για την νέα σύμβαση άρχισαν το 1990. Τα πρώτα σχέδια της σύμβασης περιελάμβαναν προτάσεις για ένα τελωνειακό σύστημα πληροφοριών (ΤΣΠ), οι οποίες εν συνεχεία αφαιρέθηκαν και αποτέλεσαν αντικείμενο χωριστής σύμβασης. Η σύμβαση σχετικά με τη χρήση της πληροφορικής στον τελωνειακό τομέα («σύμβαση CIS» — ΕΕ C 316 της 27.11.1995, σ. 33) συμφωνήθηκε το 1995. Μετά τη συμφωνία για τη σύμβαση CIS, άρχισαν εκ νέου οι διαπραγματεύσεις για τη σύμβαση περί αμοιβαίας συνδρομής και συνεργασίας μεταξύ των τελωνειακών υπηρεσιών.

Υποστήριξη υψηλού επιπέδου για τη σύμβαση περί αμοιβαίας συνδρομής και συνεργασίας μεταξύ των τελωνειακών υπηρεσιών

vi) Πρόσφατα, υπήρξαν αρκετές εκφράσεις υποστήριξης υψηλού επιπέδου για τη σύμβαση. Για παράδειγμα, αναγνωρίζοντας το σημαντικό ρόλο που μπορούν να διαδραματίσουν οι τελωνειακές διοικήσεις στην καταπολέμηση του οργανω-

(¹) Η Αυστρία έχει κινήσει τη διαδικασία για την επικύρωση της σύμβασης «Νάπολη 1967».

νωμένου εγγλήματος, το Συμβούλιο εισηγήθηκε, στο σχέδιο δράσης του για το οργανωμένο έγκλημα το οποίο επικυρώθηκε από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο του Άμστερνταμ τον Ιούνιο του 1997, ότι θα πρέπει να ολοκληρωθούν οι συζητήσεις για τη σύμβαση μέχρι τέλους του 1997 (EE C 251 της 15.8.1997, σ. 1). Το εν λόγω σχέδιο δράσης περιελάμβανε επίσης γενική σύσταση να περιληφθούν επείγοντως στο θεματολόγιο των εθνικών κοινοβουλίων τυχόν διαδικασίες επικύρωσης.

- vii) Επίσης, η ανακοίνωση της Επιτροπής προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο (σχέδιο δράσης της Επιτροπής για την διαμετακόμιση στην Ευρώπη — μια νέα τελωνειακή πολιτική), το οποίο ακολούθησε τα πορίσματα της προσωρινής επιτροπής έρευνας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου για την απάτη κατά τη διαμετακόμιση συνιστά (στην παράγραφο 4.3.4):

«Εκτός από την πρόληψη της απάτης πρέπει να αναπτύξουμε μια πολιτική για την ανίχνευση και την αντιμετώπισή της, ιδίως όσον αφορά το οργανωμένο οικονομικό έγκλημα μεγάλης κλίμακας. Αυτό θα πρέπει να γίνει με την πρακτική εφαρμογή της ισχύουσας νομοθεσίας (τιμήμα της οποίας είναι πρόσφατο) και με την ανάπτυξη άλλων μέσων και τρόπων που απαιτούνται για την καταπολέμηση του εγκλήματος.»

Η σύναψη της σύμβασης θα πρέπει να θεωρηθεί ως σημαντική συμβολή για την επίτευξη αυτού του στόχου.

Υφιστάμενες νομικές βάσεις για τελωνειακή συνεργασία

- viii) Υπάρχει ανάγκη αποτελεσματικής συνεργασίας μεταξύ των τελωνειακών υπηρεσιών των κρατών μελών στο πλαίσιο τόσο της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, όσο και του τίτλου VI της συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Η τελωνειακή συνεργασία στο πλαίσιο της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας αφορά την ορθή εφαρμογή του νόμου επί τελωνειακών και γεωργικών θεμάτων. Η τελωνειακή συνεργασία δυνάμει του τίτλου VI της συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση αφορά την επιβολή του νόμου ως προς τελωνειακές παραβάσεις, ήτοι τον εντοπισμό, τη διερεύνηση και τη δίωξη παραβάσεων εθνικών τελωνειακών διατάξεων, καθώς και την τιμώρηση και δίωξη παραβάσεων κοινοτικών τελωνειακών διατάξεων. Αυτά ορίζονται στη σύμβαση και κατόπιν εξηγούνται στην παρούσα επεξηγηματική έκθεση. Η υφιστάμενη σύμβαση «Νάπολη 1967» θα καταργηθεί όταν η

σύμβαση επικυρωθεί από όλα τα κράτη μέλη και τεθεί σε ισχύ.

- ix) Στα πλαίσια της Κοινότητας, ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 515/97 του Συμβουλίου προβλέπει την αμοιβαία συνδρομή μεταξύ των διοικητικών αρχών των κρατών μελών και την συνεργασία τους με την Επιτροπή για να εξασφαλισθεί η ορθή εφαρμογή του νόμου επί τελωνειακών και γεωργικών θεμάτων (EE L 82 της 22.3.1997, σ. 1). Οι διατάξεις του κανονισμού περί συνδρομής κατόπιν αιτήσεως και περί αυτεπάγγελτης συνδρομής είναι ανάλογες με τις αντίστοιχες διατάξεις της σύμβασης. Ο πίνακας στο παράρτημα Α της παρούσας επεξηγηματικής έκθεσης περιέχει τις παράλληλες διατάξεις. Δεδομένου ότι ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 515/97 προβλέπει συνδρομή και συνεργασία κατά την ανίχνευση και τη διερεύνηση παραβάσεων κοινοτικών τελωνειακών διατάξεων, η σύμβαση προβλέπει τις αναγκαίες μορφές συνεργασίας στο στάδιο της δίωξης και της τιμώρησης αυτών των παραβάσεων, ιδίως μέσω ποινικής διαδικασίας.
- x) Οι διατάξεις του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 515/97 έχουν ακολουθηθεί, όπου έχουν εφαρμογή, τις αντίστοιχες διατάξεις της σύμβασης «Νάπολη 1967». Ωστόσο, η σύμβαση «Νάπολη 1967» εξακολουθεί να προβλέπει την τελωνειακή συνεργασία όσον αφορά ποινικές διαδικασίες. Μέχρις ότου τα κράτη μέλη να αποδεχθούν την νέα σύμβαση, η σύμβαση «Νάπολη 1967» παραμένει η βάση της τελωνειακής συνεργασίας δυνάμει του τίτλου VI της συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Η σύμβαση «Νάπολη 1967» συνιστά τη νομική βάση για την ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των τελωνειακών υπηρεσιών. Μόλις η σύμβαση αρχίσει να ισχύει, θα αποτελέσει μια πρόσθετη νομική βάση για ανταλλαγή πληροφοριών δυνάμει της σύμβασης CIS.

Έναρξη ισχύος

- xi) Η σύμβαση θα αρχίσει να ισχύει ενενήντα ημέρες αφότου το τελευταίο κράτος μέλος ολοκληρώσει τις συνταγματικές του διαδικασίες σε σχέση με τη σύμβαση. Μέχρις ότου τεθεί σε ισχύ η σύμβαση, κάθε κράτος μέλος δύναται να δηλώσει ότι θα εφαρμόζει τη σύμβαση ως προς άλλα κράτη μέλη που έχουν κάνει την ίδια δήλωση. Αυτό σημαίνει ότι τα κράτη μέλη δεν χρειάζεται να περιμένουν ώσπου να ολοκληρώσει και το τελευταίο κράτος μέλος τις συνταγματικές του διαδικασίες για να εφαρμόσουν τις διατάξεις της σύμβασης.
- xii) Η σύμβαση «Νάπολη 1967» θα ισχύει για τη συνεργασία μεταξύ των υπογραφόντων κρατών μελών που δεν έχουν ακόμη ολοκληρώσει τις

συνταγματικές τους διαδικασίες για την αποδοχή της σύμβασης, ή έχουν μεν ολοκληρώσει τις διαδικασίες αυτές αλλά δεν έχουν προβεί στην δήλωση που αναφέρεται στην προηγούμενη παράγραφο. Η σύμβαση «Νάπολη 1967» θα παύσει να εφαρμόζεται μόλις αρχίσει να ισχύει η σύμβαση.

- xiii) Οι αιτήσεις για συνδρομή και συνεργασία διεκπεραιώνονται σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο. Μόλις η σύμβαση αρχίσει να ισχύει, τα κράτη μέλη θα υποχρεούνται να εφαρμόζουν τις διατάξεις της. Οι μόνες εξαιρέσεις προβλέπονται στο άρθρο 19 παράγραφος 3, στο άρθρο 19 παράγραφος 4 και στο άρθρο 28 της σύμβασης, σχετικά με τις εξαιρέσεις από την υποχρέωση παροχής συνδρομής και στο άρθρο 30 της σύμβασης, που επιτρέπει την διατύπωση επιφυλάξεων ως προς τις προαιρετικές διατάξεις περί καταδίωξης πέραν των συνόρων, διασυνοριακής παρακολούθησης και μυστικών ερευνών.

Σχέση με άλλες διατάξεις για συνεργασία σε ποινικά ζητήματα

- xiv) Το άρθρο 1 της σύμβασης ρυθμίζει τη σχέση της σύμβασης προς διατάξεις περί αμοιβαίας συνδρομής μεταξύ δικαστικών αρχών σε ποινικές υποθέσεις, καθώς και προς υφιστάμενες διμερείς και πολυμερείς συμφωνίες. Στα πλαίσια της σύμβασης, πρέπει να γίνεται διάκριση της αμοιβαίας συνδρομής μεταξύ τελωνειακών υπηρεσιών από την αμοιβαία συνδρομή επί ποινικών υποθέσεων, δεδομένου ότι η πρώτη αφορά εθνικές και κοινοτικές τελωνειακές διατάξεις που άπτονται πτυχόν του ποινικού δικαίου, ενώ η δεύτερη αφορά μόνον διατάξεις ποινικού δικαίου. Δεν απαγορεύεται στα κράτη μέλη να προσχωρούν σε υφιστάμενους διακανονισμούς ή να τους χρησιμοποιούν, αρκεί να είναι ευνοϊκότεροι από τις διατάξεις της σύμβασης.
- xv) Το άρθρο 3 της σύμβασης προβλέπει ότι, όταν η ποινική έρευνα διεξάγεται από δικαστική αρχή ή υπό την ευθύνη της, η εν λόγω αρχή επιλέγει αν θα χρησιμοποιήσει τις διατάξεις της σύμβασης ή διατάξεις που αφορούν την αμοιβαία συνδρομή σε ποινικές υποθέσεις. Το ζήτημα εάν εμπλέκεται στην υπόθεση δικαστική αρχή, καθώς και η απόφαση της δικαστικής αρχής ως προς το ποιές διατάξεις θα εφαρμόσει, θα εξαρτώνται από το εθνικό δίκαιο και από τις ιδιαίτερες περιστάσεις της εκάστοτε υπόθεσης.
- xvi) Το άρθρο 30 της σύμβασης ρυθμίζει τη σχέση μεταξύ της σύμβασης και των συμφωνιών του Σένγκεν. Η Σύμβαση δεν θίγει ευνοϊκότερες διατάξεις της σύμβασης για την εφαρμογή του Σένγκεν

του 1990 («Σύμβαση του Σένγκεν») και δεν επιτρέπει στα κράτη μέλη που είναι και μέλη του Σένγκεν να υπαναχωρήσουν από υποχρεώσεις που έχουν αναλάβει βάσει της σύμβασης του Σένγκεν. Περισσότερες λεπτομέρειες για τις παράλληλες διατάξεις στις δύο συμβάσεις δίδονται στη συνέχεια της παρούσας επεξηγηματικής έκθεσης. Οι παράλληλες διατάξεις εκτίθενται επίσης στον πίνακα του παραρτήματος Α.

Σύντομη έκθεση των διατάξεων της σύμβασης περί αμοιβαίας συνδρομής και συνεργασίας μεταξύ τελωνειακών υπηρεσιών

- xvii) Η σύμβαση προβλέπει κατ' αίτηση και αυτεπάγγελτη συνδρομή μεταξύ των τελωνειακών υπηρεσιών. Οι διατάξεις αυτές σε μεγάλο βαθμό επαναλαμβάνουν διατάξεις της σύμβασης «Νάπολη 1967». Στο παράρτημα Α της παρούσας επεξηγηματικής έκθεσης, περιλαμβάνεται πίνακας με την αντιστοιχία των διατάξεων.
- xviii) Η σύμβαση παρουσιάζει από διάφορες απόψεις, μεγαλύτερο βεληνεκές από εκείνο της σύμβασης «Νάπολη 1967». Η σύμβαση προβλέπει «ειδικές μορφές συνεργασίας» μεταξύ των τελωνειακών υπηρεσιών. Οι ειδικές αυτές μορφές συνεργασίας περιλαμβάνουν την καταδίωξη πέραν των συνόρων, την διασυνοριακή παρακολούθηση, τις ελεγχόμενες παραδόσεις, τις μυστικές έρευνες και κοινές ομάδες ειδικής έρευνας. Δυνάμει του άρθρου 20 παράγραφος 8, του άρθρου 21 παράγραφος 5 και του άρθρου 23 παράγραφος 5, τα κράτη μέλη μπορούν να δηλώσουν ότι δεν δεσμεύονται από το σύνολο ή από τμήμα ορισμένων εκ των διατάξεων που αφορούν ειδικές μορφές συνεργασίας. Οι δηλώσεις αυτές μπορούν να ανακληθούν οποτεδήποτε. Άλλες αρχές επιβολής του νόμου από τις τελωνειακές διοικήσεις μπορούν, σε ορισμένες περιπτώσεις, να χρησιμοποιούν διατάξεις της σύμβασης, οι οποίες δεν περιελήφθησαν στην σύμβαση «Νάπολη 1967».
- xix) Στη σύμβαση περιλαμβάνονται διατάξεις για την προστασία των δεδομένων, οι οποίες καλύπτουν δεδομένα που ανταλλάσσονται εκτός του ΤΣΠ. Θα πρόκειται σε μεγάλο βαθμό για μη αυτοματοποιημένες ανταλλαγές δεδομένων. Η σύμβαση ΤΣΠ περιλαμβάνει ίδιες ρυθμίσεις για την προστασία των δεδομένων.
- xx) Η σύμβαση προβλέπει επίσης, στο άρθρο 26, ρόλο του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων όσον αφορά την ερμηνεία της σύμβασης.

II. ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΤΩΝ ΑΡΘΡΩΝ

ΤΙΤΛΟΣ I

Γενικές διατάξεις

Άρθρο 1:

- 1.1. Το άρθρο αυτό προβλέπει ότι το πεδίο της σύμβασης εκτείνεται σε κράτη μέλη τα οποία παρέχουν αμοιβαία συνδρομή με σκοπό την πρόληψη και ανίχνευση των παραβάσεων των εθνικών τελωνειακών διατάξεων, καθώς και τη δίωξη και τιμώρηση των παραβάσεων των κοινοτικών και εθνικών τελωνειακών διατάξεων.
- 1.2. Σε αυτά τα πλαίσια, ας σημειωθεί ότι η πρόληψη και η ανίχνευση παραβάσεων των κοινοτικών τελωνειακών διατάξεων καλύπτεται από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 515/97· η επιβολή του νόμου, ωστόσο (ήτοι η δίωξη και τιμώρηση) όσον αφορά τις παραβάσεις αυτές εμπίπτει στον τίτλο VI της συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση και αποτελεί αντικείμενο της σύμβασης. Οι φράσεις «κοινοτικές τελωνειακές διατάξεις» και «εθνικές τελωνειακές διατάξεις» ορίζονται στο άρθρο 4 της σύμβασης.
- 1.3. Το άρθρο επίσης προβλέπει ότι η σύμβαση δεν θίγει εφαρμοστέες διατάξεις όσον αφορά την αμοιβαία συνδρομή σε ποινικές υποθέσεις μεταξύ δικαστικών αρχών και ευνοϊκότερες διατάξεις ήδη υφιστάμενων διμερών ή πολυμερών συμφωνιών. Τα κράτη μέλη έχουν τη δυνατότητα να συνάψουν ή να εφαρμόζουν ισχύοντες διακανονισμούς περί αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής ή διμερείς ή πολυμερείς συμφωνίες αμοιβαίας συνδρομής, εφόσον εμπεριέχουν ευνοϊκότερες διατάξεις. Η διάταξη αυτή αντιστοιχεί σε ανάλογη διάταξη του άρθρου 23 της σύμβασης «Νάπολη 1967».
- 1.4. Η επιλογή της οδού που θα χρησιμοποιηθεί για την αμοιβαία συνδρομή θα εξαρτάται από τις ειδικές περιστάσεις κάθε περίπτωσης.
- 1.5. Η Δανία και η Φινλανδία προέβησαν σε δηλώσεις σχετικά με την ερμηνεία που δίδουν στον όρο «δικαστικές αρχές» στο άρθρο 1 παράγραφος 2 και στο άρθρο 3 παράγραφος 2 της σύμβασης. Το πλήρες κείμενο των δηλώσεων αυτών περιλαμβάνεται στο παράρτημα Β της ανά χειράς επεξηγηματικής εκθέσεως.

Άρθρο 2:

- 2.1. Το άρθρο αυτό καθιστά σαφές ότι οι τελωνειακές υπηρεσίες εφαρμόζουν τη σύμβαση μόνον εντός των ορίων των αρμοδιοτήτων τους που τους αναγνωρίζονται δυνάμει των εθνικών διατάξεων και

ότι η σύμβαση δεν θίγει τις εθνικές αρμοδιότητες των τελωνειακών υπηρεσιών.

- 2.2. Για τους σκοπούς της σύμβασης, ο όρος «τελωνειακές υπηρεσίες» ορίζεται στο άρθρο 4 παράγραφος 7 της σύμβασης.

- 2.3. Όσον αφορά την σύμβαση, είναι χρήσιμο να ληφθεί υπόψη ότι οι αρμοδιότητες των τελωνειακών υπηρεσιών διαφέρουν σημαντικά μεταξύ των κρατών μελών.

Άρθρο 3:

- 3.1. Το άρθρο αυτό ορίζει ότι η σύμβαση διέπει την αμοιβαία συνδρομή και συνεργασία στα πλαίσια ποινικών ερευνών επί παραβάσεων των εθνικών και κοινοτικών τελωνειακών διατάξεων. Ορίζει επίσης ότι, η δικαστική αρχή η οποία διεξάγει ή υπό την ευθύνη της οποίας διεξάγεται ποινική έρευνα, δύναται να επιλέγει αν θα χρησιμοποιήσει τις διατάξεις της σύμβασης αυτής ή εκείνες που αφορούν την αμοιβαία συνδρομή σε ποινικές υποθέσεις.
- 3.2. Η απόφαση εξαρτάται από τις ειδικές περιστάσεις της εκάστοτε περίπτωσης και από τις αρχές της ποινικής δικονομίας του αιτούντος κράτους μέλους.
- 3.3. Τα κράτη μέλη εφαρμόζουν τη σύμβαση στο πλαίσιο του εθνικού τους δικαίου. Κατά πόσον μια δικαστική αρχή θα παρέμβει για την εφαρμογή των διατάξεων της εν λόγω σύμβασης, κρίνεται βάσει των διατάξεων του εθνικού δικαίου.
- 3.4. Η Δανία και η Φινλανδία προέβησαν σε δηλώσεις σχετικά με την ερμηνεία που δίδουν στον όρο «δικαστικές αρχές» του άρθρου 1 παράγραφος 2 και του άρθρου 3 παράγραφος 2 της σύμβασης. Το πλήρες κείμενο των δηλώσεων περιλαμβάνεται στο παράρτημα Β της ανά χειράς επεξηγηματικής εκθέσεως.

Άρθρο 4: Το άρθρο αυτό περιέχει σειρά ορισμών των όρων που χρησιμοποιούνται στη σύμβαση.

- 4.1. Ως «εθνικές τελωνειακές διατάξεις» νοούνται οι νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις κράτους μέλους, για την εφαρμογή των οποίων είναι αρμόδια εν μέρει ή εξ ολοκλήρου η τελωνειακή διοίκηση αυτού του κράτους μέλους, και οι οποίες αφορούν τη διασυνοριακή κυκλοφορία εμπορευμάτων τα οποία υπόκεινται σε απαγορεύσεις, περιορισμούς ή ελέγχους, και τους μη εναρμονισμένους φόρους κατανάλησης. Στον ορισμό αυτό έχει σημασία η φράση «εν μέρει ή εξ

ολοκλήρου», διότι οι αρμοδιότητες των τελωνειακών υπηρεσιών διαφέρουν σημαντικά μεταξύ των κρατών μελών. Στο άρθρο 4 παράγραφος 7 της σύμβασης, ορίζεται ο όρος «τελωνειακές υπηρεσίες» και προβλέπεται ότι άλλες αρχές επιβολής του νόμου μπορούν να εφαρμόζουν τις διατάξεις της σύμβασης εφόσον έχουν αρμοδιότητες σε σχέση με τις εθνικές τελωνειακές διατάξεις.

Μερικά παραδείγματα εθνικών τελωνειακών διατάξεων είναι: νόμοι με τους οποίους απαγορεύεται η εισαγωγή και η εξαγωγή ψυχοτρόπων ουσιών και ναρκωτικών φαρμάκων ή υλικού σχετικού με την παιδεραστία· περιορισμοί των προϋποθέσεων υπό τις οποίες μπορούν να εισαχθούν ορισμένα πυροβόλα όπλα· περιορισμός των προσωπικών εισαγωγών προϊόντων οινοπνεύματος και καπνού στα αγαθά προσωπικής και μόνο χρήσης. Ο κατάλογος είναι μόνο ενδεικτικός. Οι εθνικές τελωνειακές διατάξεις ποικίλουν μεταξύ των διαφόρων κρατών μελών.

- 4.2. Ως «κοινοτικές τελωνειακές διατάξεις» νοούνται οι κοινοτικές και οι σχετικές εκτελεστικές διατάξεις που διέπουν την εισαγωγή, διαμετακόμιση και παραμονή εμπορευμάτων κατά τις συναλλαγές μεταξύ κρατών μελών και τρίτων χωρών, καθώς και μεταξύ κρατών μελών στην περίπτωση εμπορευμάτων που δεν έχουν κοινοτικό χαρακτήρα ή τα οποία υπόκεινται σε πρόσθετους ελέγχους ή έρευνες, προκειμένου να καθορισθεί ο κοινοτικός τους χαρακτήρας. Στον ορισμό αυτό, περιλαμβάνονται και οι διατάξεις που έχουν θεσπισθεί σε κοινοτικό επίπεδο στα πλαίσια της κοινής γεωργικής πολιτικής καθώς και οι ειδικές διατάξεις που ισχύουν για εμπορεύματα που προέρχονται από την μεταποίηση γεωργικών προϊόντων. Περιλαμβάνονται επίσης και οι κοινοτικές διατάξεις που έχουν σχέση με τους εναρμονισμένους ειδικούς φόρους κατανάλωσης και το φόρο προστιθέμενης αξίας επί των εισαγωγών, καθώς και οι εθνικές εκτελεστικές διατάξεις. Σημειωτέον ότι οι κοινοτικές τελωνειακές διατάξεις γενικώς υπάγονται πλήρως στην αρμοδιότητα των εθνικών τελωνειακών υπηρεσιών. Αυτό έρχεται σε αντίθεση με τις εθνικές τελωνειακές διατάξεις, σε σχέση προς τις οποίες άλλες αρχές επιβολής του νόμου ενδεχομένως να έχουν μερική αρμοδιότητα.

- 4.3. Ως «παραβάσεις» νοούνται η συμμετοχή στη διάπραξη παραβάσεων εθνικών ή κοινοτικών τελωνειακών διατάξεων ή η απόπειρα διάπραξης αυτών, η συμμετοχή σε εγκληματική οργάνωση που διαπράττει τέτοιες παραβάσεις και η νομιμοποίηση των εσόδων που προέρχονται από παραβάσεις, όπως προβλέπεται στο άρθρο 4 παράγραφος 3 της σύμβασης.

Η Δανία προέβη σε δηλώσεις σχετικά με το άρθρο 4 παράγραφος 3 στις οποίες εκτίθεται η ερμηνεία που δίδει στη φράση «συμμετοχή σε εγκληματική οργάνωση που διαπράττει τέτοιες παραβάσεις» και «νομιμοποίηση των εσόδων που προέρχονται

από παραβάσεις». Το πλήρες κείμενο των δηλώσεων περιλαμβάνεται στο παράρτημα Β της ανά χείρας επεξηγηματικής εκθέσεως.

- 4.4. Ως «αμοιβαία συνδρομή» νοείται η παροχή συνδρομής μεταξύ των τελωνειακών υπηρεσιών.
- 4.5. Ως «αιτούσα αρχή» νοείται η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους το οποίο διατυπώνει αίτηση συνδρομής.
- 4.6. Ως «προς ήν η αίτηση αρχή» νοείται η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους προς την οποία απευθύνεται αίτηση συνδρομής.
- 4.7. Ως «τελωνειακές υπηρεσίες» νοούνται οι τελωνειακές και άλλες αρχές των κρατών μελών που είναι αρμόδιες για την εφαρμογή των διατάξεων της σύμβασης. Οι αρμοδιότητες των τελωνειακών αρχών ποικίλλουν ευρέως στα κράτη μέλη και ο ορισμός αυτός επιτρέπει σε άλλες αρχές επιβολής του νόμου (για παράδειγμα την αστυνομία) να εφαρμόζουν τις διατάξεις της σύμβασης αν είναι αυτές αρμόδιες για την δίωξη των τελωνειακών παραβάσεων, όπως αυτές ορίζονται στο άρθρο 4 παράγραφοι 1 και 2 της σύμβασης.
- 4.8. Ως «δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα» νοούνται όλα τα στοιχεία που αφορούν κατονομαζόμενο ή αναγνωρίσιμο φυσικό πρόσωπο. Ο ορισμός αυτός αφορά τις διατάξεις περί προστασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα στο άρθρο 25 της σύμβασης.
- 4.9. Ως «διασυνοριακή συνεργασία» νοείται συνεργασία μεταξύ των τελωνειακών υπηρεσιών πέραν των συνόρων κάθε κράτους μέλους. Η συνεργασία αυτού του τύπου προβλέπεται στον τίτλο IV της σύμβασης.

Άρθρο 5:

- 5.1. Το άρθρο αυτό ορίζει ότι οι αιτήσεις συνδρομής που υποβάλλονται δυνάμει της σύμβασης θα συντονίζονται από κεντρική υπηρεσία η οποία θα ορισθεί, για το σκοπό αυτό, σε κάθε κράτος μέλος στα πλαίσια των τελωνειακών του αρχών. Προσθέτει, πάντως, ότι δεν αποκλείεται η απευθείας συνεργασία μεταξύ των λοιπών υπηρεσιών των τελωνειακών αρχών των κρατών μελών, ιδίως σε επείγουσες περιπτώσεις. Σκοπός των διατάξεων αυτών είναι να εξασφαλίσουν τον δέοντα έλεγχο και συντονισμό των μέτρων αμοιβαίας συνδρομής και τη βέλτιστη δυνατή χρήση των διαθέσιμων πόρων αλλά και να εξασφαλίσουν ότι οι υπάρχοντες μηχανισμοί είναι ικανοποιητικοί και αποτελεσματικοί σε κάθε περίπτωση.

- 5.2. Αν η αίτηση συνδρομής δεν υπάγεται στην αμοδιότητα τελωνειακής αρχής, διαβιβάζεται στην αρμόδια αρχή από την κεντρική υπηρεσία συντονισμού. Με τη διάταξη αυτή αναγνωρίζεται ότι διάφορες υπηρεσίες και διοικήσεις στα διάφορα κράτη μέλη έχουν διαφορετικούς τομείς εξουσιών και αρμοδιοτήτων. Και αυτό για να μην παρεμποδίζεται η συνεργασία αν το κράτος μέλος το οποίο ζητά συνδρομή, δεν γνωρίζει την ακριβή κατανομή αρμοδιοτήτων σε ένα άλλο κράτος μέλος.
- 5.3. Εάν οι αιτήσεις δεν μπορούν να ικανοποιηθούν, η απόρριψή τους πρέπει να αιτιολογείται.

Άρθρο 6:

- 6.1. Το άρθρο αυτό προβλέπει την ανταλλαγή υπαλλήλων-συνδέσμων μεταξύ κρατών μελών σύμφωνα με αμοιβαία αποδεκτούς όρους. Τα κράτη μέλη θα μπορούσαν να συμφωνήσουν, για παράδειγμα, ότι οι υπάλληλοι σύνδεσμοι δεν θα φέρουν όπλα. Μ' αυτό το άρθρο διευκρινίζεται ότι οι υπάλληλοι αυτοί δεν θα έχουν εξουσίες παρέμβασης, αλλά θα διευκολύνουν απλώς τη συνεργασία. Ο ρόλος των υπαλλήλων-συνδέσμων θα μπορούσε να περιλαμβάνει την προώθηση και επίσπευση της ανταλλαγής πληροφοριών μεταξύ των κρατών μελών, την επικοινωνία κατά τις έρευνες, τη συμμετοχή στη διεκπεραίωση των αιτήσεων συνδρομής και την παροχή συμβουλών και συνδρομής στη χώρα υποδοχής για την προετοιμασία και διεξαγωγή διασυνοριακών επιχειρήσεων.
- 6.2. Το Συμβούλιο θέσπισε την κοινή δράση 96/602/ΔΕΥ στις 14 Οκτωβρίου του 1996 (ΕΕ L 268 της 19.10.1996, σ. 2). Η δράση αυτή παρέχει κοινό πλαίσιο για την ανάληψη πρωτοβουλιών εκ μέρους των κρατών μελών όσον αφορά τους υπαλλήλους-συνδέσμους.

Άρθρο 7:

Το άρθρο αυτό ορίζει ότι οι υπάλληλοι, οι οποίοι ευρίσκονται σε άλλο κράτος μέλος για λόγους που άπτονται της σύμβασης, οφείλουν να είναι σε θέση ανά πάσα στιγμή να επιδείξουν γραπτή εντολή στην οποία να αναφέρεται η ταυτότητα και η υπηρεσιακή τους ιδιότητα. Αυτό γίνεται για να αποφευχθούν παρανοήσεις με άλλους υπαλλήλους ή πολίτες. Η απαίτηση αυτή συνοδεύεται από τη διευκρίνιση «εκτός εάν η παρούσα σύμβαση δεν ορίζει το αντίθετο». Η διευκρίνιση αυτή αναφέρεται στο γεγονός ότι δυνάμει του άρθρου 23, το οποίο περιέχει διατάξεις περί μυστικών ερευνών, είναι δυνατόν ένας υπάλληλος να ευρίσκεται στο έδαφος άλλου κράτους μέλους υπό πλάσματική ταυτότητα.

ΤΙΤΛΟΣ II

Συνδρομή κατ' αίτηση

- ΤΠ.1. Οι διατάξεις του τίτλου II καλύπτουν τον τρόπο υποβολής των αιτήσεων συνδρομής και τις ενέργειες στις οποίες θα πρέπει να προβαίνει ένα κράτος μέλος όταν λαμβάνει αίτηση συνδρομής δυνάμει των διατάξεων της σύμβασης. Ο παρών τίτλος ορίζει τον τύπο και το περιεχόμενο των γραπτών αιτήσεων παροχής πληροφοριών· προβλέπει δε ότι τα κράτη μέλη θα πρέπει να ανταποκρίνονται πλήρως σε αυτές τις αιτήσεις· ορίζει ότι, εφόσον τους ζητηθεί, τα κράτη μέλη θα πρέπει στο μέτρο του δυνατού να διενεργούν παρακολούθηση για λογαριασμό άλλου κράτους μέλους· προβλέπει επίσης, ότι θα πρέπει να διεξάγονται, κατόπιν αιτήσεως, έρευνες για λογαριασμό άλλου κράτους μέλους· προβλέπει τέλος τη χρησιμοποίηση των ούτω λαμβανομένων πληροφοριών ως αποδεικτικών στοιχείων. Απόρριψη αιτήσεως συνδρομής επιτρέπεται μόνο για τους οριζόμενους στο άρθρο 28 της σύμβασης λόγους (αν θίγεται η δημόσια τάξη ή άλλο ουσιαστικό συμφέρον του οικείου κράτους μέλους, ή αν η εμπέδεια της αιτούμενης δράσης είναι σαφώς δυσανάλογη προς τη βαρύτητα της παράβασης που τεκμαίρεται).
- ΤΠ.2. Ο τίτλος αυτός στηρίζεται στη βασική αρχή ότι τα κράτη μέλη πρέπει να ικανοποιούν τις αιτήσεις συνδρομής που δέχονται από άλλα κράτη μέλη. Υπογράφοντας τις διατάξεις της σύμβασης, τα κράτη μέλη αναλαμβάνουν τη δέσμευση να παρέχουν πληροφορίες και συνδρομή σε άλλα κράτη μέλη, εφόσον τους ζητηθεί, εντός των ορίων του εφικτού και της εθνικής τους νομοθεσίας. Το άρθρο 28 προβλέπει εξαιρέσεις από τη γενική αυτή υποχρέωση παροχής συνδρομής.
- ΤΠ.3. Οι όροι «προς ήν η αίτηση αρχή» και «αιτούσα αρχή» οι οποίοι χρησιμοποιούνται συχνά σε αυτό τον τίτλο, καθορίζονται στο άρθρο 4 της σύμβασης.
- ΤΠ.4. Ο παρών τίτλος επαναλαμβάνει αντίστοιχες διατάξεις που απαντώνται στη σύμβαση «Νάπολη 1967». Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 515/97 περιλαμβάνει επίσης ανάλογες διατάξεις περί συνδρομής κατ' αίτηση σε σχέση με κοινοτικά τελωνειακά ζητήματα, πράγμα που ισχύει για τις περισσότερες συμφωνίες αμοιβαίας συνδρομής που έχουν συναφθεί μεταξύ της Κοινότητας και των κρατών μελών της και τρίτων χωρών (για παράδειγμα, τις αποκαλούμενες «Ευρωπαϊκές συμφωνίες»).

Άρθρο 8:

Στο άρθρο αυτό ορίζονται οι γενικές αρχές οι οποίες διέπουν την παροχή αμοιβαίας συνδρομής. Σύμφωνα με αυτές, η προς ήν η αίτηση αρχή ενεργεί όπως θα ενεργούσε για ίδιο λογαριασμό και κάνει χρήση όλων των νόμιμων εξουσιών που διαθέτει στο πλαίσιο του εθνικού της δικαί-

ου. Επιπλέον, καλείται να επεκτείνει τη συνδρομή της σε όλες τις πτυχές της παράβασης που καταφανώς σχετίζονται προς το αντικείμενο της αίτησης συνδρομής την οποία έλαβε.

Άρθρο 9:

- 9.1. Το άρθρο αυτό ρυθμίζει την μορφή και το περιεχόμενο των αιτήσεων συνδρομής.
- 9.2. Οι αιτήσεις υποβάλλονται πάντοτε γραπτώς, είτε σε επίσημη γλώσσα του κράτους μέλους της προς την η αίτηση αρχής, είτε σε γλώσσα αποδεκτή από την αρχή αυτή.
- 9.3. Γίνονται δεκτές και προφορικές αιτήσεις όταν το επιβάλλει το επείγον της κατάστασης, οι αιτήσεις όμως αυτές πρέπει να επιβεβαιώνονται γραπτώς εν συνεχεία.
- 9.4. Οι αιτήσεις συνδρομής πρέπει να περιέχουν ειδικές πληροφορίες προς διευκόλυνση της διεκπεραίωσής τους.

Άρθρο 10:

- 10.1. Το άρθρο αυτό καλύπτει αιτήσεις παροχής πληροφοριών. Προβλέπει ότι η προς ήν η αίτηση αρχή παρέχει κάθε πληροφορία που μπορεί να επιτρέψει στην αιτούσα αρχή την πρόληψη, ανίχνευση και δίωξη των παραβάσεων. Αυτό βασίζεται στο άρθρο 4 της σύμβασης «Νάπολη 1967».
- 10.2. Οι υπάλληλοι ενός κράτους μέλους μπορούν, κατόπιν κοινής συμφωνίας, να λαμβάνουν πληροφορίες από έγγραφα που φυλάσσονται στα γραφεία άλλου κράτους μέλους και να λαμβάνουν αντίγραφα των εν λόγω εγγράφων. Η παράγραφος αυτή βασίζεται στο άρθρο 11 της σύμβασης «Νάπολη 1967».

Άρθρο 11:

- 11.1. Το άρθρο αυτό καλύπτει αιτήσεις για τη διεξαγωγή ειδικής παρακολούθησης από ένα κράτος μέλος για λογαριασμό κάποιου άλλου. Ορίζει ότι η προς ήν η αίτηση αρχή παρακολουθεί, στο μέτρο του δυνατού, πρόσωπα, για τα οποία υπάρχουν σοβαρές υπόνοιες ότι είναι αναμειγμένα σε παραβάσεις.
- 11.2. Εφόσον τους ζητηθεί, τα κράτη μέλη επιτηρούν χώρους, μεταφορικά μέσα και εμπορεύματα.
- 11.3. Η ειδική παρακολούθηση που αναφέρεται στο παρόν άρθρο εκτελείται από την τελωνειακή υπηρεσία κράτους μέλους στο έδαφος του συγκεκριμένου κράτους μέλους.

- 11.4. Το άρθρο αυτό βασίζεται στο άρθρο 6 της σύμβασης «Νάπολη 1967».

Άρθρο 12:

- 12.1. Το άρθρο αυτό αφορά αιτήσεις για τη διενέργεια ερευνών. Η προς ήν η αίτηση αρχή καλείται να διενεργήσει τις κατάλληλες έρευνες για πράξεις που αποτελούν ή η αιτούσα αρχή θεωρεί ότι αποτελούν, παραβάσεις.
- 12.2. Υπάλληλοι της αιτούσας αρχής μπορεί να εξουσιοδοτηθούν να παρίστανται κατά τη διενέργεια των ερευνών αυτών. Η σύμβαση τους παρέχει τη δυνατότητα να λαμβάνουν από τους αρμόδιους υπαλλήλους του προς ήν η αίτηση κράτους μέλους την άδεια να παρίστανται κατά τη διεξαγωγή ελέγχων και ερευνών. Ο ρόλος τους είναι αποκλειστικά συμβουλευτικός: οι έρευνες διεξάγονται πάντοτε από υπαλλήλους της προς ήν η αίτηση αρχής.
- 12.3. Αντίστοιχες διατάξεις απαντώνται στα άρθρα 13 και 14 της σύμβασης «Νάπολη 1967».

Άρθρο 13:

- 13.1. Το άρθρο αυτό προβλέπει ότι η προς ήν η αίτηση αρχή, εφόσον λάβει σχετική αίτηση, κοινοποιεί στον παραλήπτη τις πράξεις και τις αποφάσεις που έχουν εκδοθεί από τις αρμόδιες αρχές του αιτούντος κράτους μέλους και οι οποίες αφορούν την εφαρμογή της σύμβασης. Οι αιτήσεις κοινοποίησης θα πρέπει να συνοδεύονται από μετάφραση σε επίσημη γλώσσα του κράτους μέλους προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση.
- 13.2. Το άρθρο αυτό βασίζεται στο άρθρο 17 της σύμβασης «Νάπολη 1967».

Άρθρο 14:

- 14.1. Το άρθρο αυτό προβλέπει ότι όλα τα πορίσματα, οι πληροφορίες και τα έγγραφα που λαμβάνονται από υπαλλήλους της προς ήν η αίτηση αρχής σύμφωνα με την εθνική τους νομοθεσία σε περιπτώσεις συνδρομής που προβλέπονται στα άρθρα 10 έως 12 της σύμβασης, είναι δυνατόν να χρησιμοποιηθούν, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, ως αποδεικτικά στοιχεία, από τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους όπου έχει την έδρα της η αιτούσα αρχή.
- 14.2. Το άρθρο αυτό βασίζεται στο άρθρο 15 της σύμβασης «Νάπολη 1967».

ΤΙΤΛΟΣ III

Αυτεπάγγελτη συνδρομή

ΤΠΙ.1. Οι διατάξεις του παρόντος τίτλου καλύπτουν ρυθμίσεις, βάσει των οποίων οι τελωνειακές υπηρεσίες παρέχουν συνδρομή σε άλλα κράτη μέλη χωρίς προηγούμενη υποβολή αιτήσεων. Ο τίτλος βασίζεται στη γενική αρχή ότι, τα κράτη μέλη θα πρέπει, χωρίς προηγούμενη αίτηση, να διεξάγουν τις δέουσες έρευνες και να παρέχουν τυχόν στοιχεία ή πληροφορίες που θα μπορούσαν να χρησιμεύσουν σε κάποιο άλλο κράτος μέλος για την ανίχνευση, διερεύνηση ή δίωξη τελωνειακών παραβάσεων.

ΤΠΙ.2. Ο τίτλος αυτός επαναλαμβάνει ανάλογες διατάξεις της σύμβασης «Νάπολη 1967». Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 515/97 περιέχει επίσης αντίστοιχες διατάξεις σε σχέση με τα κοινοτικά τελωνειακά θέματα, πράγμα που ισχύει για τις περισσότερες συμφωνίες αμοιβαίας συνδρομής που έχουν συναφθεί μεταξύ της Κοινότητας και των κρατών μελών της και τρίτων χωρών (για παράδειγμα, τις αποκαλούμενες «ευρωπαϊκές συμφωνίες»).

Άρθρο 15:

Το άρθρο αυτό περιέχει τη γενική αρχή σύμφωνα με την οποία, με την επιφύλαξη των περιορισμών που τυχόν επιβάλλει το εθνικό δίκαιο, κάθε κράτος μέλος παρέχει τη συνδρομή του, εφόσον συντρέχουν οι περιπτώσεις των άρθρων 16 και 17, χωρίς προηγούμενη αίτηση.

Άρθρο 16:

16.1. Το άρθρο αυτό ορίζει ότι τα κράτη μέλη προβαίνουν σε ειδική παρακολούθηση προσώπων και εμπορευμάτων, και γνωστοποιούν σ' αυτό το κράτος μέλος όλες τις πληροφορίες που έχουν στη διάθεσή τους σχετικά με ενέργειες που σχετίζονται με σχεδιαζόμενη ή διαπραχθείσα παράβαση, εφόσον κάτι τέτοιο εξυπηρετεί την πρόληψη, την ανίχνευση ή τη δίωξη παραβάσεων σε άλλο κράτος μέλος.

16.2. Το άρθρο αυτό βασίζεται στο άρθρο 6 της σύμβασης «Νάπολη 1967».

Άρθρο 17:

17.1. Το άρθρο αυτό ορίζει ότι οι αρμόδιες αρχές κάθε κράτους μέλους καλούνται να αποστείλουν αμελλητί στις αρμόδιες αρχές άλλου κράτους μέλους όλες τις σχετικές πληροφορίες για σχεδιαζόμενες ή διαπραχθείσες παραβάσεις, ιδίως δε πληροφορίες για τα εμπορεύματα που αποτελούν το αντικείμενο των παραβάσεων αυτών και για τα νέα μέσα ή τις μεθόδους που χρησιμοποιούνται για τη διάπραξη των παραβάσεων.

17.2. Το άρθρο αυτό βασίζεται στα άρθρα 8 και 9 της σύμβασης «Νάπολη 1967».

Άρθρο 18:

18.1. Το άρθρο αυτό ορίζει ότι οι εκθέσεις σχετικά με την παρακολούθηση και οι πληροφορίες που συγκεντρώνονται δυνάμει αυτού του τίτλου μπορούν να χρησιμοποιηθούν ως αποδεικτικά στοιχεία από τα αρμόδια όργανα του κράτους μέλους που δέχεται τις πληροφορίες, σύμφωνα με το εθνικό του δίκαιο.

18.2. Το άρθρο αυτό έχει σχέση με το άρθρο 15 της σύμβασης «Νάπολη 1967».

ΤΙΤΛΟΣ IV

Ειδικές μορφές συνεργασίας

ΤΙV.1. Ο τίτλος αυτός καθορίζει ειδικές μορφές συνεργασίας για την ανίχνευση, τη διερεύνηση και τη δίωξη τελωνειακών παραβάσεων. Οι ειδικές μορφές συνεργασίας τις οποίες προβλέπει αυτός ο τίτλος περιλαμβάνουν καταδίωξη πέραν των συνόρων, διασυνοριακή παρακολούθηση, ελεγχόμενες παραδόσεις, μυστικές έρευνες και τη χρησιμοποίηση κοινών ομάδων ειδικής έρευνας.

ΤΙV.2. Για ορισμένες από αυτές τις μορφές συνεργασίας που περιγράφει αυτός ο τίτλος, μπορεί υπάλληλοι ενός κράτους μέλους να απαιτηθεί να παρίστανται ή να αναλάβουν δραστηριότητες στο έδαφος άλλου κράτους μέλους για το σκοπό της διερεύνησης διασυνοριακών τελωνειακών παραβάσεων, όπως ορίζονται στο άρθρο 19 παράγραφος 2.

ΤΙV.3. Η σύμβαση «Νάπολη 1967» δεν προέβλεπε ρητά διατάξεις περί διασυνοριακών ερευνών και οι διατάξεις αυτές αποτελούν μια από τις πιο σημαντικές εξελίξεις στα πλαίσια αυτής της νέας σύμβασης.

ΤΙV.4. Κατά την κατάθεση των εγγράφων αποδοχής της σύμβασης, τα κράτη μέλη μπορούν να δηλώσουν ότι δεν δεσμεύονται από ορισμένες ή όλες τις διατάξεις σε ορισμένα συγκεκριμένα άρθρα αυτού του τίτλου, ήτοι το άρθρο 20 περί καταδίωξης πέραν των συνόρων, το άρθρο 21 περί διασυνοριακής παρακολούθησης και το άρθρο 23 περί μυστικών ερευνών. Τα κράτη μέλη μπορούν να ανακαλέσουν τη δήλωσή τους σχετικά με τις διατάξεις αυτές ανά πάσα στιγμή.

Άρθρο 19:

19.1. Το άρθρο αυτό εκθέτει τις γενικές αρχές που αφορούν τις ειδικές μορφές συνεργασίας. Καθιστά

σαφές ότι οι ειδικές μορφές διασυνοριακής συνεργασίας που περιγράφονται σε αυτόν τον τίτλο, θα επιτρέπονται μόνον όσον αφορά παραβάσεις στις περιπτώσεις:

- α) παράνομης διακίνησης ναρκωτικών και ορισμένων άλλων απαγορευμένων αγαθών
- β) εμπορίας πρόδρομων ουσιών (δηλαδή ουσιών που προορίζονται για την παράνομη παρασκευή ναρκωτικών)
- γ) διασυνοριακής παράνομης εμπορίας φορολογήσιμων αγαθών, που διενεργείται κατά παράβαση των φορολογικών υποχρεώσεων ή με σκοπό να αποκτηθούν παράνομα κρατικές ενισχύσεις όταν υπάρχει κίνδυνος σοβαρής επιβάρυνσης του προϋπολογισμού των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ή των κρατών μελών ή
- δ) εμπορίας οιοδήποτε άλλου προϊόντος που απαγορεύεται βάσει των κοινοτικών ή εθνικών τελωνειακών κανόνων.

19.2. Ορίζεται ότι, ένα κράτος μέλος μπορεί να απορρίψει αίτηση άλλου κράτους μέλους όταν η μορφή της επιδιωκόμενης έρευνας αντιβαίνει ή δεν προβλέπονται στο δικό του εθνικό δίκαιο.

19.3. Εφόσον χρειάζεται η συγκατάθεση των δικαστικών αρχών, αυτή πρέπει να ζητείται και να τηρούνται οι προϋποθέσεις και απαιτήσεις που τυχόν επιβάλλονται.

19.4. Όταν υπάλληλοι ενός κράτους μέλους προξενούν ζημιές ενώ βρίσκονται στο έδαφος άλλου κράτους μέλους, τότε το κράτος μέλος στο έδαφος του οποίου επήλθαν οι ζημιές οφείλει να τις αποκαταστήσει. Αυτό το κράτος μέλος πρέπει να αποζημιώνεται από το κράτος μέλος του οποίου οι υπάλληλοι προκάλεσαν τη ζημία, για τα ποσά που κατέβαλε σε τρίτους.

19.5. Το άρθρο ορίζει επίσης ότι οι πληροφορίες, που λαμβάνονται στα πλαίσια της προβλεπόμενης στον τίτλο αυτό διασυνοριακής συνεργασίας, μπορούν να χρησιμοποιηθούν ως αποδεικτικά στοιχεία σύμφωνα με την εθνική τους νομοθεσία από τα αρμόδια όργανα του κράτους μέλους το οποίο λαμβάνει τις πληροφορίες.

19.6. Το άρθρο αυτό ορίζει ότι, κατά τη διάρκεια των διασυνοριακών επιχειρήσεων που προβλέπονται στον τίτλο IV, οι υπάλληλοι που εκτελούν αποστολή στο έδαφος άλλου κράτους μέλους εξομοιώνονται προς τους υπαλλήλους του κράτους αυτού όσον αφορά τις παραβάσεις που τελούνται ή τελούνται εις βάρος τους.

Άρθρο 20:

20.1. Το άρθρο αυτό αφορά την καταδίωξη πέραν των συνόρων. Προβλέπει ότι οι υπάλληλοι ενός κρά-

τους μέλους μπορούν να συνεχίσουν να καταδιώκουν σε άλλο κράτος μέλος άτομο που έχει γίνει αντιληπτό επ' αυτοφώρω να διαπράττει παράβαση που αναφέρεται στο άρθρο 19 παράγραφος 2 της σύμβασης για την οποία χωρεί έκδοση ή να συμμετέχει στη διάπραξη της. Η καταδίωξη αυτή μπορεί να λάβει χώρα χωρίς προηγούμενη άδεια όταν οι αρμόδιες αρχές του άλλου κράτους μέλους δεν κατέστη δυνατόν να ειδοποιηθούν εκ των προτέρων λόγω του εξαιρετικώς επείγοντος της κατάστασης ή όταν οι αρμόδιες αρχές του άλλου κράτους μέλους δεν μπόρεσαν να φθάσουν εγκαίρως επιτόπου για να αναλάβουν την καταδίωξη. Το αργότερο κατά τη διέλευση των συνόρων, οι διενεργούντες την καταδίωξη υπάλληλοι πρέπει να επικοινωνήσουν με τις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών στο έδαφος των οποίων πρόκειται να λάβει χώρα η καταδίωξη, τα δε τελευταία αυτά κράτη μέλη μπορούν να ζητήσουν ανά πάσα στιγμή την παύση της καταδίωξης. Οι διενεργούντες την καταδίωξη υπάλληλοι δεν έχουν το δικαίωμα να συλλάβουν τον καταδιωκόμενο αλλά μπορούν, εάν δεν έχει ζητηθεί η παύση της καταδίωξης, να τον συλλάβουν για να τον παραδώσουν στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους, στο έδαφος του οποίου έγινε η καταδίωξη. Στην περίπτωση αυτή, μπορούν να διενεργήσουν σωματική έρευνα ασφαλείας και να χρησιμοποιήσουν χειροπέδες.

20.2. Πάντως, οι ακριβείς συνθήκες υπό τις οποίες μπορεί να γίνει η καταδίωξη πέραν των συνόρων ορίζονται στο άρθρο αυτό και στις δηλώσεις των κρατών μελών σύμφωνα με το άρθρο 20, παράγραφος 6 της σύμβασης. Κάθε κράτος μέλος που επέλεξε να μετέσχει στις διατάξεις περί καταδίωξης πέραν των συνόρων έχει προβεί σε δήλωση κατά την υπογραφή της σύμβασης που καθορίζει τις διαδικασίες για την πραγματοποίηση της καταδίωξης στο έδαφός του. Στις δηλώσεις αυτές καθορίζεται σε ποιά χωρικά και χρονικά όρια μπορεί να γίνεται η καταδίωξη και αν οι υπάλληλοι επιτρέπεται να φέρουν τα υπηρεσιακά τους όπλα. Οι δηλώσεις αυτές μπορεί να αντικατασταθούν από νέες δηλώσεις, αρκεί οι τελευταίες να μην είναι πιο περιοριστικές.

Η Δανία έκανε δήλωση όπου ορίζεται υπό ποιές προϋποθέσεις μπορεί να επιτραπεί καταδίωξη σε δανικό έδαφος. Το πλήρες κείμενο της δήλωσης της Δανίας περιέχεται στο παράρτημα Β της παρούσας επεξηγηματικής έκθεσης.

20.3. Το άρθρο αυτό απαριθμεί επίσης τους γενικούς όρους οι οποίοι πρέπει να πληρούνται πριν, κατά και μετά την καταδίωξη.

20.4. Η καταδίωξη μπορεί να γίνει δια μέσου συνόρων παντός είδους. Δεν επιτρέπεται η είσοδος σε κατοικίες και σε χώρους μη προσιτούς στο κοινό

και οι διενεργούντες την καταδίωξη υπάλληλοι πρέπει να μπορούν να αναγνωρίζονται εύκολα.

20.5. Οι διενεργούντες την καταδίωξη υπάλληλοι μπορούν να φέρουν το υπηρεσιακό τους όπλο, εκτός εάν το κράτος μέλος στο οποίο επιθυμούν να εισέλθουν έχει προβεί σε δήλωση ότι απαγορεύει την οπλοφορία.

20.6. Κατά την κατάθεση των εγγράφων αποδοχής της σύμβασης, τα κράτη μέλη μπορούν να δηλώσουν ότι δεν δεσμεύονται από το άρθρο αυτό ή μέρος του. Οι δηλώσεις αυτές μπορούν να ανακληθούν οποτεδήποτε.

20.7. Το άρθρο 41 της σύμβασης εφαρμογής του Σένγκεν περιέχει ανάλογη διάταξη περί καταδίωξης πέραν των συνόρων. Οι βασικές διαφορές είναι: η διάταξη της σύμβασης του Σένγκεν είναι υποχρεωτική, ενώ τα κράτη που υπογράφουν τη σύμβαση μπορούν να επιλέξουν να μη δεσμευθούν από το άρθρο εν όλω ή εν μέρει στο μέτρο που οι επιφυλάξεις δεν θίγουν τις υποχρεώσεις τους εκ της σύμβασης του Σένγκεν⁽¹⁾. η διάταξη της σύμβασης του Σένγκεν δίνει τη δυνατότητα σε κάθε συμβαλλόμενο μέρος να επιλέξει αν θα επιτρέψει τη διενέργεια καταδίωξης πέραν των συνόρων στο έδαφός του σε σχέση με όλα τα αδικήματα για τα οποία χωρεί έκδοση ή σε σχέση με κατάλογο σοβαρών εγκλημάτων, ενώ η διάταξη της σύμβασης αφορά μόνο τις τελωνειακές παραβάσεις που ορίζονται στο άρθρο 19 παράγραφος 2 της σύμβασης για τις οποίες επιτρέπεται η έκδοση· η διάταξη της σύμβασης του Σένγκεν αφορά μόνο τα χερσαία σύνορα, ενώ η διάταξη της σύμβασης αφορά σύνορα παντός είδους· η διάταξη της σύμβασης του Σένγκεν επιτρέπει άνευ εξαιρέσεως την οπλοφορία των υπαλλήλων καταδίωξης, ενώ η διάταξη της σύμβασης επιτρέπει στα κράτη μέλη να προβούν σε γενική δήλωση ότι δεν επιτρέπεται σε καμία περίπτωση η οπλοφορία στο έδαφός τους ή να αποφασίσουν ότι σε συγκεκριμένη περίπτωση δεν επιτρέπεται η οπλοφορία.

Άρθρο 21:

21.1. Το άρθρο αυτό αφορά τη διασυνοριακή παρακολούθηση. Ορίζει ότι οι υπάλληλοι κράτους μέλους μπορούν να συνεχίσουν την παρακολούθηση προσώπων για τα οποία υπάρχουν σοβαρές υπόνοιες ότι έχουν εμπλακεί σε μία από τις προβλεπόμενες στο άρθρο 19 παράγραφος 2 παραβάσεις στο έδαφος άλλου κράτους μέλους εάν το δεύτερο αυτό το έχει επιτρέψει εκ των προτέρων. Η εξου-

σιοδότηση μπορεί να συνοδεύεται από προϋποθέσεις. Εάν, για λόγους ιδιαίτερα επείγοντες, δεν μπορεί να ζητηθεί προηγουμένως η εξουσιοδότηση του άλλου κράτους μέλους, οι διενεργούντες την παρακολούθηση υπάλληλοι μπορούν να συνεχίσουν την παρακολούθηση και πέραν των συνόρων, με την προϋπόθεση ότι η διέλευση των συνόρων ανακοινώνεται αμέσως στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους, στο έδαφος του οποίου θα συνεχισθεί η παρακολούθηση, κατά τη διάρκεια της παρακολούθησης, και κατατίθεται, χωρίς καθυστέρηση, αίτηση εξουσιοδότησης.

21.2. Μερικοί από τους όρους, υπό τους οποίους μπορεί να διεξαχθεί μία διασυνοριακή παρακολούθηση, είναι οι εξής. Οι υπάλληλοι οι οποίοι διενεργούν την παρακολούθηση οφείλουν να συμμορφώνονται με το δίκαιο του κράτους μέλους στο έδαφος του οποίου δρουν και πρέπει να υπακούουν στις εντολές των αρμοδίων αρχών του εν λόγω κράτους μέλους. Πρέπει να είναι σε θέση να αποδείξουν την επίσημη ιδιότητά τους και το ότι δρουν υπό επίσημη ιδιότητα, ενώ δεν επιτρέπεται η είσοδός τους σε κατοικίες και σε χώρους μη προσιτούς στο κοινό. Οι υπάλληλοι αυτοί δεν έχουν δικαίωμα παρέμβασης, δηλαδή δεν μπορούν ούτε να κρατήσουν ούτε να συλλάβουν τον παρακολουθούμενο. Οι υπάλληλοι μπορούν να φέρουν το υπηρεσιακό τους όπλο, εκτός εάν το κράτος μέλος στο έδαφος του οποίου επιθυμούν να εισέλθουν έχει κάνει δήλωση που να το απαγορεύει.

21.3. Για όλες τις επιχειρήσεις διασυνοριακής παρακολούθησης υποβάλλεται έκθεση προς τις αρχές του κράτους μέλους στο έδαφος του οποίου έλαβαν χώρα. Οι υπάλληλοι που διενήργησαν την παρακολούθηση μπορεί να κληθούν να παρουσιάσουν αυτοπροσώπως.

21.4. Κατά την κατάθεση των εγγράφων έγκρισης της σύμβασης, τα κράτη μέλη μπορούν να δηλώσουν ότι δεν δεσμεύονται από το άρθρο αυτό ή μέρος του. Οι δηλώσεις αυτές μπορούν να ανακληθούν ανά πάσα στιγμή.

21.5. Η Δανία έκανε δήλωση, στην οποία καθορίζει υπό ποιες περιστάσεις αποδέχεται τις διατάξεις του άρθρου 21. Το πλήρες κείμενο της δήλωσης περιέχεται στο παράρτημα Β της παρούσας επεξηγηματικής έκθεσης.

21.6. Το άρθρο 40 του Σένγκεν προβλέπει επίσης διάταξη περί διασυνοριακής παρακολούθησης. Οι διατάξεις και των δύο συμβάσεων είναι παρόμοιες· και οι δύο απαιτούν προηγούμενη συγκατάθεση για τη διενέργεια της παρακολούθησης, εκτός αν πρόκειται για καταστάσεις ιδιαίτερα επείγουσες. Οι βασικές διαφορές μεταξύ τους είναι: η διάταξη του Σένγκεν είναι υποχρεωτική, ενώ οι υπογράφοντες τη σύμβαση μπορούν να επιλέξουν να μη δεσμεύονται καθόλου ή εν μέρει από τη διάταξη

(¹) Βλέπε επίσης την περιγραφή του άρθρου 30 της σύμβασης περί αμοιβαίας συνδρομής και συνεργασίας μεταξύ των τελωνειακών υπηρεσιών στην παρούσα επεξηγηματική έκθεση.

περί διασυνοριακής παρακολούθησης στο μέτρο που οι επιφυλάξεις αυτές δεν θίγουν τις υποχρεώσεις τους εκ της σύμβασης του Σένγκεν⁽¹⁾: η διάταξη της σύμβασης του Σένγκεν αφορά όλα τα αδικήματα τα οποία δύνανται να τιμωρηθούν με έκδοση προκειμένου για παρακολούθηση με προηγούμενη συγκατάθεση, και ευρύ φάσμα σοβαρών εγκλημάτων προκειμένου για παρακολούθηση χωρίς προηγούμενη συγκατάθεση, ενώ η διάταξη της σύμβασης αφορά μόνο τελωνειακές παραβάσεις όπως ορίζονται στο άρθρο 4 παράγραφος 3 και στο άρθρο 19 παράγραφος 2 της σύμβασης· η διάταξη της σύμβασης του Σένγκεν επιτρέπει την οπλοφορία, εκτός αν το προς ο η αίτηση μέρος αποφασίσει ρητά άλλως, ενώ η διάταξη της σύμβασης επιτρέπει στα κράτη μέλη να προβούν σε γενική δήλωση ότι απαγορεύεται εντελώς η οπλοφορία στο έδαφός τους ή να αποφασίσουν ότι δεν επιτρέπεται η οπλοφορία σε συγκεκριμένη περίπτωση. Κατά τη σύμβαση, επιτρέπεται η παρακολούθηση όχι μόνο των προσώπων που άμεσα διαπράττουν την παράβαση, αλλά και όσων ενέχονται σε αυτή.

22.3. Το άρθρο αυτό βασίζεται στο άρθρο 11 της σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών κατά της παράνομης εμπορίας ναρκωτικών και ψυχοτρόπων ουσιών του 1988 (σύμβαση της Βιέννης), με την οποία ενθαρρύνονται οι αρχές των ελεγχόμενων διεθνών παραδόσεων ως προς το λαθρεμπόριο ναρκωτικών.

22.4. Το άρθρο 73 της σύμβασης του Σένγκεν περιέχει επίσης διατάξεις περί ελεγχόμενων παραδόσεων. Οι διατάξεις και των δύο συμβάσεων είναι παρόμοιες. Οι βασικές διαφορές είναι ότι η σύμβαση επιβάλλει την επιτήρηση της ελεγχόμενης παράδοσης και προβλέπεται ότι οι αρχές μπορούν να διακόπτουν τις αποστολές και να τους επιτρέπουν να συνεχίσουν χωρίς να θίξουν το αρχικό τους περιεχόμενο, ή αφού το αφαιρέσουν ή το αντικαταστήσουν, ενώ η σύμβαση του Σένγκεν δεν αναφέρεται καθόλου σε αυτά τα θέματα. Η σύμβαση του Σένγκεν προβλέπει ελεγχόμενες παραδόσεις ναρκωτικών και ψυχοτρόπων ουσιών, ενώ η σύμβαση προβλέπει ελεγχόμενες παραδόσεις όσον αφορά «αδικήματα για τα οποία προβλέπεται δυνατότητα έκδοσης».

Άρθρο 22:

- 22.1. Το άρθρο αυτό αφορά τις ελεγχόμενες παραδόσεις. Η ελεγχόμενη παράδοση αποτελεί τεχνική παρακολούθησης σύμφωνα με την οποία οι ύποπτες ή παράνομες αποστολές αγαθών δεν κατάσχονται στα σύνορα αλλά παρακολουθούνται μέχρις ότου φθάσουν στον προορισμό τους. Η τεχνική αυτή επιτρέπει στις τελωνειακές υπηρεσίες να εντοπίζουν οργανώσεις που είναι υπεύθυνες για λαθρεμπόριο και να διώκουν τα κύρια πρόσωπα που μετέχουν σε αυτές, αντί να κατάσχουν απλώς τα εμπορεύματα στα σύνορα ή/και να διώκουν απλώς τους μεταφορείς των αγαθών αυτών.
- 22.2. Το άρθρο ορίζει ότι κάθε κράτος μέλος αναλαμβάνει να εξασφαλίσει ότι στο έδαφός του θα επιτρέπονται οι ελεγχόμενες παραδόσεις στο πλαίσιο ποινικής έρευνας αδικημάτων, για τα οποία προβλέπεται δυνατότητα έκδοσης. Η απόφαση να επιτραπούν ελεγχόμενες παραδόσεις λαμβάνεται από τις αρμόδιες αρχές του προς ο η αίτηση κράτους μέλους λαμβανομένου υπόψη του εθνικού δικαίου. Υπεύθυνες για τη διεξαγωγή των ελεγχόμενων παραδόσεων είναι οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους στο οποίο γίνεται η παράδοση. Οι αποστολές μπορούν να διακοπούν και το περιεχόμενό τους να αφηθεί άθικτο, να αφαιρεθεί ή να αντικατασταθεί πλήρως ή εν μέρει.

Άρθρο 23:

- 23.1. Το άρθρο αυτό αφορά τις μυστικές έρευνες. Στα πλαίσια αυτού του άρθρου, μυστική έρευνα σημαίνει ότι επιτρέπεται σε υπάλληλο της τελωνειακής υπηρεσίας κράτους μέλους (ή σε υπάλληλο που εργάζεται για λογαριασμό αυτής της υπηρεσίας) να εργαστεί με πλασματική ταυτότητα στο έδαφος άλλου κράτους μέλους. Κάθε κράτος μέλος εφαρμόζει το άρθρο αυτό ανάλογα με τις διατάξεις του εθνικού του δικαίου.
- 23.2. Αιτήσεις για μυστική έρευνα μπορούν να υποβάλλονται μόνον εάν αλλιώς θα ήταν εξαιρετικά δύσκολη η διαλεύκανση των γεγονότων.
- 23.3. Κατά τη διάρκεια μυστικής έρευνας, οι υπάλληλοι μπορούν μόνο να συλλέγουν πληροφορίες και να έρχονται σε επαφή με υπόπτους ή άλλα πρόσωπα του περιβάλλοντος των υπόπτων.
- 23.4. Η μυστική έρευνα διεξάγεται υπό τους όρους που καθορίζονται στο εθνικό δίκαιο του κράτους μέλους στο οποίο διεξάγεται η εν λόγω έρευνα και έχει περιορισμένη διάρκεια. Η αρχή στην οποία υποβάλλεται η αίτηση οφείλει να παρέχει την αναγκαία συνδρομή σε προσωπικό και τεχνική υποδομή.
- 23.5. Κατά την κατάθεση των εγγράφων έγκρισης της σύμβασης, τα κράτη μέλη μπορούν να δηλώσουν ότι δεν δεσμεύονται από το άρθρο αυτό ή μέρος του. Οι δηλώσεις αυτές μπορούν να ανακληθούν ανά πάσα στιγμή.

(1) Βλέπε επίσης την περιγραφή του άρθρου 30 της σύμβασης περί αμοιβαίας συνδρομής και συνεργασίας μεταξύ τελωνειακών υπηρεσιών στην παρούσα επεξηγηματική έκθεση.

Άρθρο 24:

- 24.1. Το άρθρο αυτό αφορά τις κοινές ομάδες ειδικής έρευνας. Επιτρέπει στα κράτη μέλη να συστήνουν τέτοιες ομάδες κατόπιν αμοιβαίας συμφωνίας. Στόχος τους είναι να εκτελούν δύσκολες και δαπανηρές έρευνες που απαιτούν ταυτόχρονη, συντονισμένη δράση και συντονισμό κοινών ενεργειών για την πρόληψη και την ανίχνευση ορισμένων μορφών τελωνειακών παραβάσεων.
- 24.2. Οι ομάδες αυτές συγκροτούνται για συγκεκριμένο σκοπό και για περιορισμένο χρονικό διάστημα. Επικεφαλής της ομάδας τοποθετείται υπάλληλος του κράτους μέλους στο έδαφος του οποίου διεξάγονται οι δραστηριότητες της ομάδας και το εν λόγω κράτος μέλος δημιουργεί τις απαραίτητες οργανωτικές προϋποθέσεις για τις εργασίες της ομάδας. Η ομάδα δεσμεύεται από το δίκαιο του κράτους μέλους στο οποίο διεξάγονται οι δραστηριότητές της.
- 24.3. Η ιδιότητα του μέλους της ομάδας δεν παρέχει εξουσία παρέμβασης στο έδαφος άλλου κράτους μέλους.

ΤΙΤΛΟΣ V

Προστασία δεδομένων

Άρθρο 25:

- 25.1. Το άρθρο αυτό αφορά ζητήματα προστασίας δεδομένων κατά την ανταλλαγή δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα μεταξύ των τελωνειακών υπηρεσιών σύμφωνα με τις διατάξεις της σύμβασης.
- 25.2. Το άρθρο υποχρεώνει τα κράτη μέλη να τηρούν τις οικείες διατάξεις της σύμβασης του Συμβουλίου της Ευρώπης του 1981 για την προστασία του ατόμου από την αυτοματοποιημένη επεξεργασία πληροφοριών προσωπικού χαρακτήρα.
- 25.3. Επιτρέπει στα κράτη μέλη να επιβάλλουν όρους για την επεξεργασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, όταν διαβιβάζουν πληροφορίες σε άλλο κράτος μέλος.
- 25.4. Το άρθρο αυτό ορίζει ότι η αρχή που παραλαμβάνει δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα μπορεί να τα επεξεργαστεί μόνον για τους σκοπούς της σύμβασης, όπως εκτίθενται στο άρθρο 1 παράγραφος 1. Η αρχή που παραλαμβάνει δεδομένα δύναμει της σύμβασης, μπορεί να τα διαβιβάζει, χωρίς την συναίνεση του κράτους μέλους που τα έχει χορηγήσει, στις τελωνειακές, δικαστικές και δικαστικές αρχές της για να μπορέσουν να ασκήσουν δίωξη κατά των προβλεπόμενων στο άρθρο 4 παράγραφος 3 παραβάσεων και να επιβάλουν τις

σχετικές κυρώσεις. Σε όλες τις άλλες περιπτώσεις διαβίβασης δεδομένων, είναι απαραίτητη η συναίνεση του κράτους μέλους που έδωσε τις πληροφορίες.

- 25.5. Το κράτος μέλος το οποίο διαβιβάζει τα δεδομένα οφείλει να μεριμνά ώστε τα δεδομένα αυτά να ενημερώνονται, να τροποποιούνται εάν είναι ανακριβή και να διαγράφονται εάν διαβιβάστηκαν παρانونως. Αντιστοίχως, το κράτος μέλος το οποίο τα δέχεται πρέπει να προβεί στις απαιτούμενες διορθώσεις όταν αυτές του έχουν υποδειχθεί. Αν το κράτος μέλος το οποίο λαμβάνει τα δεδομένα έχει λόγους να πιστεύει ότι τα διαβιβάσθέντα στοιχεία είναι ανακριβή ή θα πρέπει να διαγραφούν, θα πρέπει να ενημερώνει σχετικά το διαβιβάζον κράτος μέλος.
- 25.6. Ο ενδιαφερόμενος έχει το δικαίωμα να διορθώσει τα δεδομένα και μπορεί να ζητήσει να ενημερωθεί σχετικά με το ποια προσωπικά δεδομένα διαβιβάστηκαν και για ποιους σκοπούς (εκτός αν πρόκειται για λόγους δημόσιου συμφέροντος). Το δικαίωμα του ενδιαφερομένου να λάβει αυτές τις πληροφορίες διέπεται από τους εθνικούς νόμους, τις ρυθμίσεις και τις διαδικασίες του κράτους μέλους, στην επικράτεια του οποίου ζητείται η παροχή πληροφοριών. Ωστόσο, η διαβιβάζουσα αρχή θα έχει την ευκαιρία να διατυπώσει τη γνώμη της προτού ληφθεί οποιαδήποτε απόφαση για την παροχή των πληροφοριών.
- 25.7. Τα διαβιβάσθέντα στοιχεία πρέπει να διατηρούνται μόνο εφόσον διάστημα απαιτείται για το σκοπό για τον οποίο διαβιβάστηκαν. Τα δεδομένα πρέπει επίσης να προστατεύονται κατά τον ίδιο τρόπο με αντίστοιχα δεδομένα που παρέχονται από εθνικές πηγές εντός του εν λόγω κράτους μέλους.
- 25.8. Τα κράτη μέλη ευθύνονται σύμφωνα με τους εθνικούς νόμους, τις ρυθμίσεις και τις διαδικασίες για τη ζημία που προκαλείται σε πρόσωπα από την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που διαβιβάζονται με βάση τη σύμβαση.
- 25.9. Τα κράτη μέλη μπορούν να αναθέσουν εποπτικό ρόλο στις εθνικές ελεγκτικές αρχές που ασκούν αυτό το ρόλο σύμφωνα με τη σύμβαση ΤΣΠ.
- 25.10. Το άρθρο δεν θίγει τη σύμβαση ΤΣΠ, η οποία περιέχει ίδιες διατάξεις για την προστασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα μέσω του ΤΣΠ.
- 25.11. Ο όρος «επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα» στη Σύμβαση, νοείται υπό την έννοια που ορίζεται στην οδηγία 95/46/ΕΚ. Οι όροι «δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα» και «επεξεργα-

σία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα» ορίζονται στο άρθρο 2 στοιχεία α) και β) της οδηγίας ως εξής:

- α) ο όρος «δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα» δηλώνει κάθε πληροφορία που αναφέρεται σε φυσικό πρόσωπο του οποίου η ταυτότητα είναι γνωστή ή μπορεί να εξακριβωθεί («το πρόσωπο στο οποίο αναφέρονται τα δεδομένα»)· ως πρόσωπο του οποίου η ταυτότητα μπορεί να εξακριβωθεί λογίζεται το πρόσωπο εκείνο που μπορεί να προσδιοριστεί άμεσα ή έμμεσα, ιδίως βάσει αριθμού ταυτότητας ή βάσει ενός ή περισσότερων συγκεκριμένων στοιχείων που χαρακτηρίζουν την υπόστασή του από άποψη φυσική, βιολογική, ψυχολογική, οικονομική, πολιτιστική ή κοινωνική·
- β) ο όρος «επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα» δηλώνει κάθε εργασία ή σειρά εργασιών που πραγματοποιούνται με ή χωρίς τη βοήθεια αυτοματοποιημένων διαδικασιών και εφαρμόζονται σε δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα, όπως η συλλογή, η καταχώρηση, η οργάνωση, η αποθήκευση, η προσαρμογή ή η τροποποίηση, η ανάκτηση, η αναζήτηση πληροφοριών, η χρήση, η ανακοίνωση με διαβίβαση, η διάδοση ή κάθε άλλη μορφή διάθεσης, η εναρμόνιση ή ο συνδυασμός τους, καθώς και το κλείδωμα, η διαγραφή ή η καταστροφή.

ΤΙΤΛΟΣ VI

Ερμηνεία της σύμβασης

Άρθρο 26:

- 26.1. Το άρθρο αυτό αφορά το ρόλο του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εφεξής αποκαλούμενο «Δικαστήριο») στο πλαίσιο της σύμβασης.
- 26.2. Το Δικαστήριο είναι αρμόδιο να αποφαινεται για κάθε διαφορά μεταξύ των κρατών μελών σχετικά με την ερμηνεία ή την εφαρμογή της σύμβασης εφόσον η διαφορά αυτή δεν κατέστη δυνατόν να επιλυθεί από το Συμβούλιο εντός έξι μηνών. Το Δικαστήριο είναι επίσης αρμόδιο να αποφαινεται για κάθε διαφορά μεταξύ κρατών μελών και της Επιτροπής σχετικά με την ερμηνεία ή την εφαρμογή της σύμβασης. Το Δικαστήριο είναι επίσης αρμόδιο να αποφαινεται με προδικαστικές αποφάσεις για την ερμηνεία της σύμβασης, αλλά μόνο για τα κράτη μέλη που έχουν προβεί σε δήλωση ότι δέχονται αυτόν τον ρόλο του Δικαστηρίου. Το κράτος μέλος που προβαίνει σ' αυτή τη δήλωση δύναται να προσδιορίσει:
- α) είτε ότι τα δικαστήριά του, των οποίων οι αποφάσεις δεν υπόκεινται σε ένδικα μέσα,

β) είτε ότι οιοδήποτε από τα δικαστήριά του,

μπορεί να ζητά από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής απόφασης.

Ακόμη και τα κράτη μέλη τα οποία δεν αποδέχονται αυτό το ρόλο του Δικαστηρίου έχουν το δικαίωμα υποβολής υπομνημάτων ή γραπτών παρατηρήσεων σε υποθέσεις που του υποβάλλονται.

- 26.3. Το Δικαστήριο δεν έχει αρμοδιότητα να ελέγχει το κύρος ή την αναλογικότητα των επιχειρήσεων που διενεργούνται από τις αρμόδιες αρχές επιβολής του νόμου, ούτε να αποφαινεται ως προς την άσκηση των ευθυνών που φέρουν τα κράτη μέλη για την τήρηση της δημόσιας τάξης και τη διαφύλαξη της εσωτερικής ασφάλειας.

ΤΙΤΛΟΣ VII

Εφαρμογή και τελικές διατάξεις

Άρθρο 27:

Το άρθρο αυτό ζητά από τις τελωνειακές υπηρεσίες να λαμβάνουν υπόψη τις απαιτήσεις για το απόρρητο των ερευνών κατά τις ανταλλαγές πληροφοριών. Τα κράτη μέλη μπορούν, για το σκοπό αυτό, να επιβάλλουν όρους για τη χρησιμοποίηση των πληροφοριών που διαβιβάζουν σε άλλο κράτος μέλος, όταν αυτό επιβάλλουν οι απαιτήσεις για το απόρρητο των ερευνών.

Άρθρο 28:

Το άρθρο αυτό ορίζει ότι τα κράτη μέλη δεν υποχρεούνται να προσφέρουν συνδρομή, εάν αυτή είναι δυνατόν να θίξει τη δημόσια τάξη ή άλλα ουσιαστικά συμφέροντα του ενδιαφερόμενου κράτους, ιδίως όσον αφορά την προστασία των δεδομένων. Επίσης, επιτρέπεται η απόρριψη αιτήσεως αν η εμπέλευση της αιτούμενης δράσης, ιδίως στα πλαίσια ειδικών μορφών συνεργασίας δυνάμει του τίτλου IV, είναι σαφώς δυσανάλογη προς τη βαρύτητα της παράβασης που τεκμαίρεται. Οιαδήποτε άρνηση παροχής συνδρομής πρέπει να αιτιολογείται.

Άρθρο 29:

Το άρθρο αυτό ορίζει ότι τα κράτη μέλη καταρχήν παραιτούνται από κάθε απαίτηση για επιστροφή των δαπανών που προξενούνται από την εφαρμογή της σύμβασης, με εξαίρεση τις αμοιβές εμπειρογνομόνων. Εάν οι δαπάνες είναι σημαντικές και έκτακτες, οι ενδιαφερόμενες τελωνειακές υπηρεσίες διαβουλεύονται μεταξύ τους προκειμένου να αποφασίσουν με ποιον τρόπο θα καλυφθούν οι δαπάνες.

Άρθρο 30:

- 30.1. Το άρθρο αυτό αφορά τις επιφυλάξεις για τη σύμβαση και δηλώνει ότι οι μόνες επιτρεπόμενες επιφυλάξεις είναι αυτές που προβλέπονται στο άρθρο 20 παράγραφος 8, στο άρθρο 21 παράγραφος 5 και στο άρθρο 23 παράγραφος 5, οι οποίες επιτρέπουν στα κράτη μέλη να μην δεσμεύονται από όλες ή μέρος των διατάξεων για την καταδίωξη πέραν των συνόρων, τη διασυνοριακή παρακολούθηση και τις μυστικές έρευνες.
- 30.2. Σημειώνει επίσης ότι οι υποχρεώσεις που απορρέουν από άλλες συμφωνίες, και κυρίως από τις διατάξεις της σύμβασης περί εφαρμογής του Σένγκεν που προβλέπουν στενότερη συνεργασία, δεν τίγονται από τη σύμβαση. Αυτό σημαίνει ότι τα κράτη μέλη που είναι συμβαλλόμενα μέρη στους διακανονισμούς του Σένγκεν δεν μπορούν να απαλλαγούν από δεσμευτικότερες υποχρεώσεις τους βάσει της σύμβασης του Σένγκεν αναλαμβάνοντας λιγότερο δεσμευτικές υποχρεώσεις βάσει της σύμβασης.
- 30.3. Για παράδειγμα, η διάταξη της σύμβασης του Σένγκεν περί καταδίωξης πέραν των χερσαίων συνόρων είναι υποχρεωτική. Η σύμβαση περί αμοιβαίας συνδρομής και συνεργασίας μεταξύ των τελωνειακών υπηρεσιών επιτρέπει την καταδίωξη πέραν κάθε είδους συνόρων, αλλά η διάταξη είναι προαιρετική. Τα μέλη του Σένγκεν όμως δεν μπορούν να αυτοεξαιρευθούν από τη διάταξη της σύμβασης περί αμοιβαίας συνδρομής και συνεργασίας μεταξύ των τελωνειακών υπηρεσιών, καθόσον αυτή αφορά χερσαία σύνορα.

Άρθρο 31:

- 31.1. Το άρθρο αυτό περιορίζει την εδαφική εφαρμογή της σύμβασης στο τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας. Ο πλήρης ορισμός του τελωνειακού εδάφους της Κοινότητας υπάρχει στο άρθρο 3 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2913/92 του Συμβουλίου (τελωνειακός κώδικας).

- 31.2. Το Συμβούλιο, αποφασίζοντας ομόφωνα και με τη διαδικασία που προβλέπεται στον τίτλο VI της συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, δύναται να προσαρμόσει την παράγραφο 1 σε οποιαδήποτε τροποποίηση των εκεί αναφερομένων διατάξεων του κοινοτικού δικαίου.

Άρθρο 32:

Το άρθρο αυτό προβλέπει ότι η σύμβαση αρχίζει να ισχύει ενενήντα ημέρες αφότου το τελευταίο κράτος μέλος κοινοποιήσει την ολοκλήρωση των συνταγματικών του διαδικασιών για την έγκριση της σύμβασης. Στο μεταξύ, ωστόσο, όποια κράτη μέλη έχουν ολοκληρώσει αυτές τις διαδικασίες μπορούν να δηλώσουν ότι η σύμβαση (εξαιρέσει του άρθρου 26) θα διέπει τις σχέσεις τους με άλλα κράτη μέλη τα οποία έχουν προβεί σε αντίστοιχη δήλωση. Η σύμβαση «Νάπολη 1967» καταργείται την ημερομηνία έναρξης ισχύος της σύμβασης.

Άρθρο 33:

Το άρθρο αυτό ορίζει ότι στη σύμβαση μπορεί να προσχωρήσει κάθε κράτος που θα γίνει κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης στο μέλλον. Ορίζει επίσης τις ακολουθητέες διαδικασίες για τα νέα κράτη μέλη που επιθυμούν να προσχωρήσουν στη σύμβαση.

Άρθρο 34:

Το άρθρο αυτό αφορά τις μελλοντικές τροποποιήσεις της σύμβασης και ορίζει ότι κάθε κράτος μέλος, το οποίο έχει προσχωρήσει στη σύμβαση, μπορεί να προτείνει τροποποιήσεις τις οποίες θα εγκρίνει το Συμβούλιο.

Άρθρο 35:

Το άρθρο αυτό ορίζει ότι ο Γενικός Γραμματέας του Συμβουλίου είναι ο θεματοφύλακας της σύμβασης. Υπό την ιδιότητα αυτή μεριμνά για τη δημοσίευση στην Επίσημη Εφημερίδα πληροφοριών για την πρόοδο των εγκρίσεων και προσχωρήσεων, την θέση σε εφαρμογή, τις δηλώσεις και τις επιφυλάξεις καθώς και κάθε άλλη ανακοίνωση σχετικά με τη σύμβαση.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Α

Στον κάτωθι πίνακα εμφανίζονται, όπου ενδείκνυται, τα άρθρα της σύμβασης «Νάπολη 1967» και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 515/97 που αφορούν ανάλογα ζητήματα με τη σύμβαση περί αμοιβαίας συνδρομής και συνεργασίας μεταξύ των τελωνειακών υπηρεσιών (στο εξής: «η σύμβαση»)

«Σύμβαση»	Σύμβαση «Νάπολη 1967»	Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 515/97	Θέμα
Άρθρο 1 παράγραφος 1	Άρθρο 1 παράγραφος 1	Άρθρο 1	Πεδίο εφαρμογής
Άρθρο 1 παράγραφος 2 και άρθρο 30	Άρθρο 23	Άρθρο 1	Σχέση με άλλες συμφωνίες αμοιβαίας συνδρομής
Άρθρο 2			Αρμοδιότητες
Άρθρο 3		Άρθρο 3 Άρθρο 51	Σχέση με την αμοιβαία συνδρομή μεταξύ δικαστικών αρχών
Άρθρο 4	Άρθρο 2	Άρθρο 2	Ορισμοί
Άρθρο 4 παράγραφος 7	Άρθρο 1 παράγραφος 2	Άρθρο 2 παράγραφος 2	Άλλες αρχές που ενδεχομένως πρέπει να θεωρηθούν ως τελωνειακές υπηρεσίες ανάλογα με την περίπτωση/αρμοδιες αρχές
Άρθρο 5	Άρθρα 10 και άρθρο 22 παράγραφος 1	Άρθρο 46 στοιχείο β)	Κεντρικές υπηρεσίες συντονισμού/άμεση συνεργασία
Άρθρο 6	Άρθρο 14	Άρθρο 11	Αξιωματικοί-σύνδεσμοι/Παρουσία αξιωματικών σε άλλο κράτος μέλος
Άρθρο 7	Άρθρο 16	Άρθρο 11	Υποχρέωση απόδειξης της ταυτότητας
Άρθρο 8	Άρθρο 5, άρθρο 6, άρθρο 7, άρθρο 8, άρθρο 9	Άρθρο 4	Αρχές της συνδρομής κατ' αίτηση
Άρθρο 9			Μορφή και περιεχόμενο των αιτήσεων συνδρομής
Άρθρο 10	Άρθρο 8, άρθρο 11	Άρθρο 5, άρθρο 8, άρθρο 10	Αιτήσεις παροχής πληροφοριών
Άρθρο 11	Άρθρο 6	Άρθρο 7	Αίτηση παρακολούθησης
Άρθρο 12	Άρθρα 13 και 14	Άρθρο 9	Αιτήσεις ερευνών
Άρθρο 3	Άρθρο 17	Άρθρο 6	Γνωστοποίηση
Άρθρο 14	Άρθρο 15	Άρθρο 12	Χρήση των στοιχείων ως αποδεικτικών
Άρθρο 15	Άρθρο 5, άρθρο 6, άρθρο 8, άρθρο 9	Άρθρο 13	Αρχή της αυτεπάγγελτης συνδρομής

«Σύμβαση»	Σύμβαση «Νάπολη 1967»	Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 515/97	Θέμα
Άρθρο 16	Άρθρο 6	Άρθρο 14	Παρακολούθηση
Άρθρο 17	Άρθρο 8 και 9	Άρθρο 15	Αυτεπάγγελτη πληροφόρηση
Άρθρο 18	Άρθρο 15	Άρθρο 16	Χρησιμοποίηση των στοιχείων ως αποδεικτικών
Άρθρο 19			Αρχές ειδικών μορφών συνεργασίας
Άρθρο 20			Καταδίωξη πέραν των συνόρων
Άρθρο 21			Διασυνοριακή παρακολούθηση
Άρθρο 22			Ελεγχόμενες παραδόσεις
Άρθρο 23			Μυστικές έρευνες
Άρθρο 24			Κοινές ομάδες ειδικής έρευνας
Άρθρο 25	Άρθρο 20	Άρθρα 34 έως 41 (σε σχέση με το ΤΠΣ) Άρθρο 42	Προστασία των δεδομένων κατά την ανταλλαγή τους
Άρθρο 26			Δικαστήριο
Άρθρο 27	Άρθρο 20	Άρθρο 45 Άρθρο 51	Εμπιστευτικότητα
Άρθρο 28	Άρθρο 9, πρόσθετο πρωτόκολλο	Άρθρο 48	Εξαιρέσεις από την υποχρέωση παροχής συνδρομής
Άρθρο 29	Άρθρο 18	Άρθρο 50	Δαπάνες
Άρθρο 30			Επιφυλάξεις
Άρθρο 31	Άρθρο 23 παράγραφος 2		Εδαφική εφαρμογή
Άρθρο 32	Άρθρο 24 παράγραφος 1 και 2	Άρθρο 53	Έναρξη ισχύος
Άρθρο 33	Άρθρο 24 παράγραφος 3		Προσχώρηση
Άρθρο 34			Τροποποιήσεις
Άρθρο 35	Άρθρο 24 παράγραφος 1 και άρθρο 25 παράγραφος 3		Θεματοφύλακας

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Β

ΔΗΛΩΣΕΙΣ 1 ΕΩΣ 8 ΟΙ ΟΠΟΙΕΣ ΠΡΟΣΑΡΤΩΝΤΑΙ ΣΤΗ ΣΥΜΒΑΣΗ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΟΝΤΑΙ ΣΤΗΝ ΕΠΙΣΗΜΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ**(ΕΕ C 24 της 23.1.1998, σ. 20)**1. *Σχετικά με το άρθρο 1 παράγραφος 1 και το άρθρο 28*

Όσον αφορά τις εξαιρέσεις από την υποχρέωση παροχής συνδρομής που προβλέπει το άρθρο 28 της σύμβασης, η Ιταλία δηλώνει ότι η εκτέλεση αιτήσεων αμοιβαίας συνδρομής, βάσει της σύμβασης, οι οποίες αφορούν παραβάσεις που σύμφωνα με το ιταλικό δίκαιο δεν αποτελούν παραβάσεις εθνικών ή κοινοτικών τελωνειακών διατάξεων, μπορεί —για λόγους που αφορούν τον καταμερισμό αρμοδιοτήτων μεταξύ των εθνικών αρχών στην πρόληψη και δίωξη αξιόπινων πράξεων— να βλάψει τη δημόσια τάξη ή άλλα ουσιώδη εθνικά συμφέροντα.

2. *Σχετικά με το άρθρο 1 παράγραφος 2 και το άρθρο 3 παράγραφος 2*

Η Δανία και η Φινλανδία δηλώνουν ότι ερμηνεύουν τον όρο «δικαστικές αρχές» ή «δικαστική αρχή» στο άρθρο 1 παράγραφος 2 και το άρθρο 3 παράγραφος 2 της σύμβασης, κατά την έννοια των δηλώσεών τους βάσει του άρθρου 24 της ευρωπαϊκής σύμβασης αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής επί ποινικών υποθέσεων, η οποία υπογράφηκε στο Στρασβούργο στις 20 Απριλίου 1959.

3. *Σχετικά με το άρθρο 4 παράγραφος 3 δεύτερη περίπτωση*

Η Δανία δηλώνει ότι, καθ' όσον την αφορά, η δεύτερη περίπτωση της παραγράφου 3 του άρθρου 4 καλύπτει μόνο πράξεις με τις οποίες ένα άτομο συμμετέχει στη διάπραξη μίας ή περισσότερων από τις σχετικές παραβάσεις από ομάδα ατόμων που επιδιώκουν κοινό σκοπό ακόμη και όταν το εν λόγω άτομο δεν λαμβάνει μέρος στην ίδια τη διάπραξη της συγκεκριμένης αξιόποινης πράξης ή πράξεων η συμμετοχή αυτή πρέπει να βασίζεται στη γνώση του σκοπού και των γενικών εγκληματικών δραστηριοτήτων της ομάδας ή στη γνώση της πρόθεσης της ομάδας να διαπράξει την (τις) αξιόποινη(-ες) πράξη(-εις).

4. *Σχετικά με το άρθρο 4 παράγραφος 3 τρίτη περίπτωση*

Η Δανία δηλώνει ότι, καθ' όσον την αφορά, η τρίτη περίπτωση της παραγράφου 3 του άρθρου 4 ισχύει μόνο για τις κύριες παραβάσεις όσον αφορά τις οποίες η ανά πάσα στιγμή αποδοχή προϊόντων κλοπής τιμωρείται βάσει του δανικού δικαίου, ιδίως βάσει του άρθρου 191α του δανικού ποινικού κώδικα, περί αποδοχής κλαπέντων ναρκωτικών και του άρθρου 284 του ποινικού κώδικα περί αποδοχής προϊόντων λαθρεμπορίου, ιδιαίτερα σοβαράς μορφής.

5. *Σχετικά με το άρθρο 6 παράγραφος 4*

Η Δανία, η Φινλανδία και η Σουηδία δηλώνουν ότι οι υπάλληλοι-σύνδεσμοι που αναφέρονται στο άρθρο 6 παράγραφος 4 μπορούν επίσης να εκπροσωπούν τα συμφέροντα της Νορβηγίας και της Ισλανδίας και το αντίστροφο. Μεταξύ των πέντε βορείων χωρών ισχύει από το 1982 συμφωνία, βάσει της οποίας οι εγκατεστημένοι υπάλληλοι-σύνδεσμοι καθεμιάς από τις εν λόγω χώρες εκπροσωπούν και τις άλλες βόρειες χώρες. Η συμφωνία αυτή έγινε για την καλύτερη καταπολέμηση της διακίνησης ναρκωτικών και για τη μείωση του οικονομικού βάρους της κάθε χώρας λόγω της εγκατάστασης των υπαλλήλων-συνδέσμων. Η Δανία, η Φινλανδία και η Σουηδία αποδίδουν μεγάλη σημασία στη συνέχιση της συμφωνίας αυτής, η οποία λειτουργεί καλά.

6. *Σχετικά με το άρθρο 20 παράγραφος 8*

Η Δανία δηλώνει ότι δέχεται τις διατάξεις του άρθρου 20 υπό τις εξής προϋποθέσεις:

Σε περίπτωση καταδίωξης πέραν των συνόρων που διενεργείται από τις τελωνειακές αρχές άλλου κράτους μέλους κατά θάλασσα ή στον αέρα, η καταδίωξη αυτή μπορεί να επεκταθεί στην επικράτεια της Δανίας, στα δανικά χωρικά ύδατα και στον εναέριο χώρο υπεράνω του δανικού εδάφους και των χωρικών υδάτων, μόνον εάν έχουν ειδοποιηθεί σχετικά προηγουμένως οι αρμόδιες δανικές αρχές.

7. *Σχετικά με το άρθρο 21 παράγραφος 5*

Η Δανία δηλώνει ότι δέχεται τις διατάξεις του άρθρου 21 υπό τις εξής προϋποθέσεις:

Διασυνοριακή παρακολούθηση χωρίς προηγούμενη άδεια μπορεί να διενεργηθεί μόνο σύμφωνα με το άρθρο 21, παράγραφοι 2 και 3, εάν υπάρχουν σοβαροί λόγοι να πιστευτεί ότι τα παρακολουθούμενα πρόσωπα έχουν εμπλακεί σε μία από τις παραβάσεις που αναφέρονται στο άρθρο 19 παράγραφος 2, για τις οποίες χωρεί έκδοση.

8. Σχετικά με το άρθρο 25 παράγραφος 2 στοιχείο θ)

Τα κράτη μέλη δεσμεύονται να ενημερώνονται αμοιβαίως στα πλαίσια του Συμβουλίου σχετικά με τα μέτρα που λαμβάνονται για να εξασφαλισθεί η τήρηση των αναφερόμενων στο στοιχείο θ) δεσμεύσεων.
